

شب درد !

ز طرف باغ و چمن بلبلان گریزانند !

ز بیم حادثه در کار خویش حیرانند !

نمانده است گلی بر فراز شاخ درخت

ز باد فتنه گلان پرپر و پریشانند !

سمند باد بهاری به بوستان نوزد

که باغ ها همه در ظلمت زمستانند !

به زیر ابر جهالت خزیده خسرو روز

سیاه وحشت شب هر طرف خروشانند !

نه خنده ای است به روی لبی نه هله ای

که دیدگان ز غم و درد اشکبارانند !

امید صلح و صفا نیست بین اهل حرم

حرامیان به همه کوی و در شتابانند !

ز آشیان نپریدیم و در قفس ماندیم

به حال ما همه ی خلق سوگوارانند !

کجا رود ز نظر روزگار امن و امان

کنون که حامی ما قوم سربدارانند !

رضا شاپوریان

دوشنبه ۲۴ آگوست ۱۹۹۸